
Natya Shastra Chapter 25

नाट्यशास्त्रम् अध्यायः २५

Document Information

Text title : naaTyashastra adhyaaya 25

File name : natya25.itx

Category : nATyashAstra, major_works, bharata

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Sage Bharata

Transliterated by : dpadmakar at hotmail.com

Proofread by : dpadmakar at hotmail.com

Latest update : November 23, 2002

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

Natya Shastra Chapter 25

नाट्यशास्त्रम् अध्यायः २५

॥ श्रीरस्तु ॥

भरतमुनिप्रणीतं नाट्यशास्त्रम्

पञ्चविंशोऽध्यायः ।

अङ्गामिनयस्यैव यो विशेषः क्वचित् क्वचित् ।

अनुक्त उच्यते चित्रः चित्रामिनयस्समृतः ॥ १ ॥

उत्तानौ तु करौ कृत्वा स्वस्तिकौ पार्श्वसंस्थितौ ।

उद्गाहितेन शिरसा तथा योर्ध्वनिरीक्षणार्थात् ॥ २ ॥

प्रभातं गगनं रात्रिः प्रदोषं दिवसं तथा ।

ऋतून् घनान् वनान्तांश्च विस्तीर्णांश्च जलाशयान् ॥ ३ ॥

दिशो ग्रहान् सनक्षत्रान् किञ्चित् स्वस्थं च यद्भवेत् ।

तस्य त्वामिनयः कार्यो नानादृष्टिसमन्वितः ॥ ४ ॥

ओभिरेव करैर्भूयस्तेनैव शिरसा पुनः ।

अधो निरीक्षणार्थाय भूमिस्थान् सम्प्रदर्शयेत् ॥ ५ ॥

स्पर्शस्य ग्रहणैव तथोल्लुकसनेन च ।

यन्द्रजयोस्त्वां सुभ्रं वायुं रसं गन्धं च निर्दिशेत् ॥ ६ ॥

वस्त्रावकुण्ठनात्सूर्यं रजोधूमामिलांसतथा ।

भूमितापमथोष्णं च कुर्याच्छायाभिलाषतः ॥ ७ ॥

उर्ध्वकिंकरदृष्टिस्तु मध्याह्ने सूर्यमादिशेत् ।

उदयास्तगतं चैव विस्मयार्थैः प्रदर्शयेत् ॥ ८ ॥

यानि सौम्यार्थयुक्तानि सुस्वभावाकृतानि च ।

गात्रस्पर्शैस्सरोमाञ्चैस्तेषामभिनयो भवेत् ॥ ९ ॥

यानि स्युस्तीक्ष्णरूपाणि तानि चाभिनयेत्सुधीः ।

असंस्पर्शैस्तथोद्वेगैस्तथा मुग्धविदुषुः ॥ १० ॥

गम्भीरोदात्तसंयुक्तानर्थान्भिनयेद्बुधः ।

साटोपैश्च सगर्वैश्च गात्रैः सौष्ठवसंयुतैः ॥ ११ ॥

यज्ञोपवीतदेशस्थमरालं ङासमादिशेत् ।

स्वस्तिकौ विच्युतौ ङारस्रग्दामार्थान् निदृश्येत् ॥ १२ ॥

भ्रमणेन प्रदर्शिन्या दृष्टेः परिगमेन च ।

अलपद्मकपीडायाः सर्वार्थग्रहणं भवेत् ॥ १३ ॥

श्रव्यं श्रवणयोगेन दृश्यं दृष्टिविलोकनैः ।

आत्मस्थं परसंस्थं वा मध्यस्थं वा विनिर्दिशेत् ॥ १४ ॥

विद्युद्दुल्काघनरवाविष्णुविंकारिषस्तथा ।

त्रस्तांगाक्षिनिमेषैश्च तेऽभिनेयाः प्रयोक्तृभिः ॥ १५ ॥

उद्वेष्टितकरावृत्तौ करौ कृत्वा नतं शिरः ।

असंस्पर्शं तथानिष्टे जिह्मदृष्टेन कारयेत् ॥ १६ ॥

वायुमुष्णं तमस्तेजो मुग्धप्रच्छादनेन च ।

रेणुतोयपतंगांश्च भ्रमरांश्च निवारयेत् ॥ १७ ॥

कृत्वा स्वस्तिकसंस्थानौ पद्मकोशावधोमुष्णौ ।

सिखंडर्क्षवानरव्याघ्रश्चापदांश्च निरुपयेत् ॥ १८ ॥

स्वस्तिकौ त्रिपताकौ तु गुडुण्डां पादवन्दने ।

भटकस्वस्थिकौ चापि प्रतोदग्रहणो स्मृतौ ॥ १९ ॥

अेकं द्वि त्रीणि यत्वारि पञ्च षट् सप्त याष्टधा ।

नव वा दश वापि स्युर्गणानांगुलिभिर्भवेत् ॥ २० ॥

दशाभ्याश्च शताभ्याश्च सदस्राभ्यास्तथैव च ।

पताकाभ्यां तु ङस्ताभ्यां प्रयोज्यास्ताः प्रयोक्तृभिः ॥ २१ ॥

दशाभ्यगणनायास्तु परतो या भवेद्विड ।

वाक्यार्थेनैव साध्यासौ परोक्षाभिनयेन च ॥ २२ ॥

छत्रध्वजपताकाश्च निर्देश्या दण्डधारणान् ।

नानाप्रहरणं याथ निर्देश्यं धारणाश्रयम् ॥ २३ ॥

अेकचित्तो ज्यधोदृष्टिः किञ्चिन्नतशिरास्तथा ।
 सव्युत्तश्च संदंशः स्मृते ध्याने वितर्किते ॥ २४ ॥
 उद्गाहितं शिरः कृत्वा उंसपक्षौ प्रदक्षिणौ ।
 अपत्यरुपाणो कार्यावुष्टयौ य प्रयोक्तृभिः ॥ २५ ॥
 उद्गाहितं शिरः कृत्वा उंसवकुत्रं तथोर्ध्वगम् ।
 प्रसादयन् यं मानं दीर्घसत्त्वं य निर्दिशेत् ॥ २६ ॥
 अरालं य शिरस्थाने समुद्गाज्य तु वामकम् ।
 गते निर्वृते ध्वस्ते य श्रान्तवाक्ये य योजयेत् ॥ २७ ॥
 सर्वेन्द्रियस्वस्थतया प्रसन्नवदनस्तथा ।
 विचित्रभूतवालोकेः शरदन्तु विनिर्दिशेत् ॥ २८ ॥
 गात्रसंकोचनाभ्यापि सूर्याग्निपटुसेवनात् ।
 उभन्तस्त्वभिनेतव्यः पुरुषैर्मध्यमाधमैः ॥ २९ ॥
 शिरोदन्तोष्ठकम्पेन गात्रसंकोचनेन य ।
 कूजितैश्च सशीत्कारैरधमशशीतमादिशेत् ॥ ३० ॥
 अवस्थान्तरमासाद्य कदाचित्तूतमरैरपि ।
 शीताभिनयनं कूयद्विवाद्ध्यसनसंभवम् ॥ ३१ ॥
 ऋतुजानां तु पुष्पाणां गन्धघ्नाणैस्तथैव य ।
 रुक्षस्य वायोः स्पर्शाभ्यं शिशिरं रुपयेद्बुधः ॥ ३२ ॥
 प्रमोदजननारंभैरुपभोगैः पृथग्विधिः ।
 वसन्तस्त्वभिनेतव्यो नानापुष्पप्रदर्शनात् ॥ ३३ ॥
 स्वेद प्रमार्जनैश्चैव भूमितापैः सवीजनैः ।
 उष्णस्य वायोः स्पर्शेन ग्रीष्मं त्वभिनेयेद्बुधः ॥ ३४ ॥
 कदम्बनीपकुटपैः शाद्भ्रुवैः सेन्द्रगोपकैः ।
 मेघवातैः सुभस्पर्शैः प्रावृट्कालं प्रदर्शयेत् ॥ ३५ ॥
 मेघौघनादैर्गम्भीरैर्धाराप्रपतनैस्तदा ।
 विद्युन्निर्घातघोषैश्च वर्षारत्रं समादिशेत् ॥ ३६ ॥
 यद्यस्य चिह्नं वेषो वा कर्म वा रुपमेव वा ।
 निर्देश्यः स ऋतुस्तेन षष्ठानिर्घार्थदर्शनात् ॥ ३७ ॥

अेतानृतूनर्थवशाद्दृश्येद्वि रसानुगान् ।
 सुभिनस्तु सुभोपेतान् सुभार्थान् दुःखसंयुतान् ॥ ३८ ॥
 यो येन भावेनाविष्टः सुभदेनेतरभन वा ।
 स तदाहितसंकारः सर्वं पश्यति तन्मयम् ॥ ३९ ॥
 भावाभिनयनं कुर्याद्विभावानां निदर्शनैः ।
 तथैव यानुभावानां भावसिद्धिः प्रवर्तिता ॥ ४० ॥
 विभावेनादृतं कार्यमनुभावेन नीयते ।
 आत्मानुभवनं भावो विभावः परदर्शनम् ॥ ४१ ॥
 गुरुभिर्त्रं सभा स्निग्धः संबन्धी बन्धुरेव वा ।
 आवेद्यते हि यः प्राप्तः स विभाव इति स्मृतः ॥ ४२ ॥
 यत्त्वस्य संभ्रमोत्थानैरर्घ्यपाद्यासनादिभिः ।
 पूजनं क्रियते भक्त्या सोऽनुभावः प्रकीर्तितः ॥ ४३ ॥
 अेवमन्येष्वपि ज्ञेयो नानाकार्यप्रदर्शनात् ।
 विभावो वापि भावो वा विज्ञेयोऽर्थवशाद्बुधैः ॥ ४४ ॥
 यस्त्वपि प्रतिसंदेशो दूतस्येव प्रदीयते ।
 सोऽनुभाव इति ज्ञेयः प्रतिसन्देशदर्शितः ॥ ४५ ॥
 अेवं भावो विभावो वाच्यनुभावश्च कीर्तितः ।
 पुरुषैरभिनेयः स्यात्प्रमदाभिरथापि वा ॥ ४६ ॥
 स्वभावाभिनये स्थानं पुंसां कार्यं तु वैषणवम् ।
 आयतं वावहित्यं वा स्त्रीणां कार्यं स्वभावतः ॥ ४७ ॥
 प्रयोजनवशाच्चैव शेषाण्यपि भवन्ति हि ।
 नानाभावाभिनयनैः प्रयोगैश्च पृथग्विधैः ॥ ४८ ॥
 धैर्यलीलाङ्गसम्पन्नं पुरुषाणां विचेष्टितम् ।
 भृदुलीलाङ्गलारैश्च स्त्रीणां कार्यं तु चेष्टितम् ॥ ४९ ॥
 करपादाङ्गसञ्चारास्त्रीणां तु ललिताः स्मृताः ।
 सुधीरश्चोद्धृतश्चैव पुरुषाणां प्रयोक्तृभिः ॥ ५० ॥
 यथा रसं यथा भावं स्त्रीणां भावप्रदर्शनम् ।

नराणां प्रमदानां च भावाभिनयनं पृथक् ॥ ५१ ॥

भावानुभावनं युक्तं व्याख्यास्याभ्यनुपूर्वशः ।

आलिङ्गनेन गात्राणां सस्मितेन च यक्षुषा ॥ ५२ ॥

तथोल्लुङ्गसान्ध्यापि उर्ष संदर्शयित्ररः ।

क्षिप्रसंज्ञातरोमाञ्छ्यात् बाष्पोष्णावृतलोचना ॥ ५३ ॥

कुर्वीत नर्तकी उर्ष प्रीत्या वाङ्मयैश्च सस्मितैः ।

उद्धृत्तरक्तनेत्रश्च सन्ध्याधर एव च ॥ ५४ ॥

निश्चासकंपितांगश्च क्रोधं याभिनयेत्ररः ।

नेत्राभ्यां बाष्पपूर्णाभ्यां शिबुकौष्ठप्रकंपनात् ॥ ५५ ॥

शिरसः कंपनाञ्चैव लुङ्गुटीकरणेन च ।

भौनेनाङ्गुलिभङ्गेन माल्याभरणवर्जनात् ॥ ५६ ॥

आयतकस्थानकक्षाया षष्ठा क्रोधे भवेत्स्त्रियाः ।

निश्चासोच्छ्वासबहुवैरधोमुभविचिन्तनैः ॥ ५७ ॥

आकाशवचनाञ्छ्यापि दुःखं पुंसां तु योजयेत् ।

रुदितैः शसितैश्चैव शिरोभिडननेन च ॥ ५८ ॥

भूमिपाताभिधातैश्च दुःखं स्त्रीषु प्रयोजयेत् ।

आनन्दं चार्तिजं वा षष्ठासंभूतमेव वा ॥ ५९ ॥

यत्पूर्वमुक्तं रुदितं तत्स्त्रीनीयेषु योजयेत् ।

संभ्रमावेगयेष्टाभिश्शस्त्रसम्पातनेन च ॥ ६० ॥

पुरुषाणां भयं कार्यं घैयविगबलादितिः ।

थलतारकनेत्रत्वाद्गात्रैः स्फुरितकम्पितैः ॥ ६१ ॥

सन्त्रस्तदुदयत्वाच्च पार्श्वभ्यामवलोकनैः ।

भर्तृरन्वेषणाञ्चैवमुञ्चैराङ्गनादपि ॥ ६२ ॥

प्रियस्यालिंगनाञ्चैव भयं कार्यं भवेत्स्त्रियाः ।

मदा येऽभिहिताः पूर्वं ते स्त्रीनीयेषु योजयेत् ॥ ६३ ॥

मृदुभिः स्मलितैर्नित्यमाकाशस्थावलंबनात् ।

नेत्रावधूर्णनैश्चैव सालस्यैः कथितैस्तथा ॥ ६४ ॥

गात्राणां कपनैश्चैव मद्यः कार्यो भवेत्स्त्रियाः ।
अनेन विधिना कार्यः प्रयोगाः कारणोत्थिताः ॥ ६५ ॥
पौरुषः स्त्रीकृतो वापि भावा ज्यमिनयं प्रति ।
सर्वे सललिता भावास्स्त्रीभिः कार्याः प्रयत्नतः ॥ ६६ ॥
वैर्यमाधुर्यसम्पन्ना भावाः कार्यास्तु पौरुषाः ।
त्रिपताकाङ्गुलीभ्यां तु वलिताभ्यां प्रयोजयेत् ॥ ६७ ॥
शुकाश्च सारिकाश्चैव सूक्ष्मा ये यापि पक्षिणः ।
शिमिसारसलसाधाः स्थूला येऽपि स्वभावतः ॥ ६८ ॥
रेथकैरङ्गुलारैश्च तेषामभिनयो भवेत् ।
भरोष्ट्राश्चतरासिंलव्याघ्रगोमडिषाद्य ॥ ६९ ॥
गतिप्रयत्नैरङ्गैश्च तेऽभिनयाः प्रयोक्तृभिः ।
भूताः पिशाचा यक्षाश्च दानवाः सडराक्षसैः ॥ ७० ॥
अङ्गुलारैर्विनिर्दृश्या नामसंकीर्तनाद्यपि ।
अङ्गुलारैर्विनिर्दृश्या अप्रत्यक्षा भवन्ति ये ॥ ७१ ॥
प्रत्यक्षास्त्वभिनेतव्या भयोद्भेदैः सविस्मयैः ।
देषाश्च चिह्नैश्च प्राणामकरणैर्भावैश्च विवेचितैः ॥ ७२ ॥
अभिनेयो ज्यर्थवशाद्यप्रत्यक्षाः प्रयोगज्ञैः ।
सव्योत्थितेन उस्तेन ज्यरातेन शिरः स्पृशेत् ॥ ७३ ॥
नरेऽज्यभिवादनं ज्येतद्यप्रत्यक्षे विधीयते ।
भटकावर्धमानेन कपोताभ्येन वा पुनः ॥ ७४ ॥
द्वैवतानि गुडुंश्चैव प्रमदाश्चाभिवाद्येत् ।
द्विवौकसश्च ये पूज्याः प्रत्यक्षाश्च भवन्ति ये ॥ ७५ ॥
तान् प्रमाणैः प्रभावैश्च गंभीरार्थैश्च योजयेत् ।
मडाजनं सप्तीवर्गं विटधूर्तजनं तथा ॥ ७६ ॥
परिमाणुसंस्थेन उस्तेनाभिनयेनन्नरः ।
पर्वतान् प्रांशुयोगेन वृक्षांश्चैव समुच्छ्रितान् ॥ ७७ ॥
प्रसारिताभ्यां बाहुभ्यामुत्क्षिप्ताभ्यां प्रयोजयेत् ।
समूहसागरं सेना बहुविस्तीर्णमेव च ॥ ७८ ॥

पताकाभ्यां तु उस्ताभ्यामुत्क्षिप्ताभ्यां प्रदशयित् ।
शौर्यं धैर्यं च गर्वं च दर्पमौदार्यमुच्छ्रयम् ॥ ७८ ॥

ललाटदेशस्थानेन त्वरालेनाभिदशयित् ।
वक्षोदेशादपाविद्धौ करौ तु मृगशीर्षकौ ॥ ८० ॥

विस्तीर्णप्रद्रुतोत्क्षेपौ योजयौ यस्यादपावृतम् ।
अधोमुष्णोत्तानतलौ उस्तौ किञ्चित्प्रसारितौ ॥ ८१ ॥

कृत्वा त्वभिनयेद्वेलां बिलद्वारं गृहं गुडान् ।
कामं शापग्रहग्रस्तान् ज्वरोपलतयेतसः ॥ ८२ ॥

अेतेषां येष्टितं कुर्याद्दुगाधैः सदृशैर्भुषैः ।
दोलाभिनयनं कुर्याद्दोलायास्तु विलोकनैः ॥ ८३ ॥

संभोक्षेण च गात्राणां रज्वश्चाग्रहणेन च ।
यदा याद्गवती ओला प्रत्यक्षा पुस्तजा भवेत् ॥ ८४ ॥

आसनेषु प्रविष्टानां कर्तव्यं तत्र ओलनम् ।
आकाशवयनानील वक्ष्याभ्यात्मगतानि च ॥ ८५ ॥

अपवारितकं यैव जनान्तिकमथापि च ।
दूरस्थाभाषणं यत्स्यादशरीरनिवेदनम् ॥ ८६ ॥

परोक्षान्तरितं वाक्यमाकाशवयनं तु तत् ।
तत्रोत्तरकृतैर्वाक्यैः संलापं सम्प्रयोजयेत् ॥ ८७ ॥

नानाकारणसंयुक्तैः काव्यभावसमुत्थितैः ।
दृष्टयस्य वयो यत्तू तदात्मगतमीथ्यते ॥ ८८ ॥

सवितर्कं च तद्योज्यं प्रायशो नाटकादिषु ।
निगूढभावसंयुक्तमपवारितकं स्मृतम् ॥ ८९ ॥

कार्यवशादश्रवणं पार्श्वगतैर्यज्जान्तिकं तत्स्यात् ।
दृष्टयस्थं सविकल्पं भावस्थं यात्मगतमेव ॥ ९० ॥

एति गूढार्थयुक्तानि वयनानील नाटके ।
जनान्तिकानि कर्णौ तु तानि योजयानि योज्युभिः ॥ ९१ ॥

पूर्ववृत्तं तु यत्कार्यं भूयः कथं तु कारणात् ।

कर्णप्रदेशे तद्वाच्यं भागात्तत्पुनरुक्तताम् ॥ ८२ ॥
 अव्यभिचारेण पठेदाकाशजनान्तिकात्मगतपाठ्यम् ।
 प्रत्यक्षपरोक्षकृतानामात्मसमुत्थान् परकृतांश्च ॥ ८३ ॥
 उस्तमन्तरितं कृत्वा त्रिपताकं प्रयोक्तृभिः ।
 जनान्तिकं प्रयोक्तव्यमपवारितकं तथा ॥ ८४ ॥
 स्वप्रायितवाक्यार्थैस्त्वभिनेयो न भव्यु उस्तसंयारैः ।
 सुभाभिहितैरेव तु वाक्यार्थैः सोऽभिनेयः स्यात् ॥ ८५ ॥
 मन्दस्वरसंयारैर्व्यक्ताव्यक्तं पुनरुक्तवचनार्थम् ।
 पूर्वानुस्मरणकृतं कार्यं स्वप्रायिते पाठ्यम् ॥ ८६ ॥
 प्रशिथिलगुरुकरुणाक्षरघण्टानुस्वरितवाक्यगद्गजैः ।
 छिक्काश्रसोपेतां काकुं कुर्यान्मरणकाले ॥ ८७ ॥
 छिक्काश्रसोपेतां मूर्च्छोपगमे मरणवत्कथयेत् ।
 अतिमत्तेष्वपि कार्यं तद्भस्वप्रायिते यथा पाठ्यम् ॥ ८८ ॥
 वृद्धानां योजयेत्याठ्यं गद्गदस्मलिताक्षरम् ।
 असमासाक्षरं चैव बालानां तु कलस्वनम् ॥ ८९ ॥
 नानाभावोपगतं मरणश्रमिनेयं बहुकीर्तितं तु ।
 विक्षिप्तउस्तपाटैर्निर्भूतैः सन्नैस्तथा कार्यम् ॥ ९० ॥
 व्याधिप्लुते च मरणं निषण्णगान्नैस्तु सम्प्रयोक्तव्यम् ।
 छिक्काश्रसोपेतं तथा पराधीनगान्नसंयारम् ॥ ९०१ ॥
 विषपीतेऽपि च मरणं कार्यं विक्षिप्तगान्नकरणम् ।
 विषवेगसम्प्रयुक्तं विस्फुरितांगच्छियोपेतम् ॥ ९०२ ॥
 प्रथमे वेगे कार्श्यं त्वभिनेये वेपथुर्द्धितीये तु ।
 दाडस्तथा तृतीये विलल्लिका स्याद्य्यतुर्थे तु ॥ ९०३ ॥
 ह्येनस्तु पञ्चमस्थे तु ग्रीवा चष्टे तु भज्यते ।
 जडता सप्तमे तु स्यान्मरणं त्वष्टमे भवेत् ॥ ९०४ ॥
 तत्र प्रथमवेगे तु क्षामवक्त्रकपोलता ।
 कृशात्वेऽभिनेयः कार्यो वाक्यानामल्पभाषणम् ॥ ९०५ ॥

सर्वाङ्गवेपथुं च कण्डूयनं तथाङ्गानाम् ।
 विक्षिप्तस्तगात्रं दालं यैवाप्यभिनयेत् ॥ १०६ ॥
 उद्धृत्तनिमेषत्वाद्गुद्गारश्छर्दनेस्तथाक्षेपैः ।
 अव्यक्ताक्षरकथनैः विलल्लिकाभिनयेद्वेवम् ॥ १०७ ॥
 उद्गारवमनयोगैः शिरसश्च विलोलनैरनेकविधैः ।
 क्लृप्तस्त्वभिनेतव्यो निःसंज्ञतया निमेषैश्च ॥ १०८ ॥
 अंसकपोलस्पर्शः शिरसोऽथ विनामनं शिरोऽपाङ्गः ।
 सर्वेन्द्रियसंभोडाञ्जसतामेवं त्वभिनयेत् ॥ १०९ ॥
 संमीलितनेत्रत्वात् व्याधिविवृद्धौ भुजङ्गदशनाद्वा ।
 अयं हि नाट्यधर्मो मरणानि भुधैः प्रयोजयानि ॥ ११० ॥
 संभ्रमेष्वथ रोषेषु शोकावेशकृतेषु च ।
 यानि वाङ्मयानि युज्यन्ते पुनरुक्तं न तेष्विह ॥ १११ ॥
 साध्वलो मां च डेडेति किं त्वं मामावदति च ।
 अयं विधानि कार्याणि द्वित्रिसंभ्यानि कारयेत् ॥ ११२ ॥
 प्रत्यङ्गालीनं यत्काव्यं विदुतं च प्रयुज्यते ।
 न लक्ष्मणकृतस्तत्र कार्यस्त्वभिनयो भुधैः ॥ ११३ ॥
 भावो यत्रोत्तमानां तु न तं मध्येषु योजयेत् ।
 यो भावश्चैव मध्यानां न ते नीचेषु योजयेत् ॥ ११४ ॥
 पृथक् पृथग्भावसैरात्मयेष्टासमुत्थितैः ।
 ज्येष्ठमध्यमनीचेषु नाट्यं रागं हि गच्छति ॥ ११५ ॥
 अतेऽभिनयविशेषाः कर्तव्याः सत्त्वभावसंयुक्ताः ।
 अन्ये तु लौकिका ये तु ते सर्वे लोकवल्कार्याः ॥ ११६ ॥
 नानाविधैर्यथा पुष्पैर्मांसां गृह्णाति माव्यकृत् ।
 अंगोपांगै रसैर्भावैस्तथा नाट्यं प्रयोजयेत् ॥ ११७ ॥
 या यस्य लीला नियता गतिश्च
 रङ्गप्रविष्टस्य निधानयुक्तः ।
 तामेव कुर्याद्विमुक्तसत्त्वो
 यावन्नरङ्गात्प्रतिनिर्वृतः स्यात् ॥ ११८ ॥

अेवमेते मया प्रोक्ता नाट्ये चाभिनयाः कृमात् ।
अन्ये तु लौकिका ये ते लोकाद्ग्राह्याः सदा बुधैः ॥ ११८ ॥
लोकी वेदस्तथाध्यात्मं प्रमाणां त्रिविधं स्मृतम् ।
वेदाध्यात्मपदार्थेषु प्रायो नाट्यं प्रतिष्ठितम् ॥ १२० ॥
वेदाध्यात्मोपपन्नं तु शब्दश्चन्दस्समन्वितम् ।
लोकसिद्धं भवेत्सिद्धं नाट्यं लोकात्मकं तथा ॥ १२१ ॥
न च शक्यं हि लोकस्य स्थावरस्य चरस्य च ।
शास्त्रेण निर्णयं कर्तुं भावयेष्टाविधिं प्रति ॥ १२२ ॥
नानाशीलाः प्रकृतयः शीले नाट्यं प्रतिष्ठितम् ।
तस्माल्लोकप्रमाणां हि विज्ञेयं नाट्ययोक्तृभिः ॥ १२३ ॥
अेतान् विधींश्चाभिनयस्य सम्यग्विज्ञाय
रङ्गे मनुजः प्रयुङ्क्ते ।
स नाट्यतत्त्वाभिनयप्रयोक्ता
संमानमत्र्यं लभते हि लोके ॥ १२४ ॥
अेवमेते ऽभिनया वाङ्मनेपथ्याङ्गसंभवाः
प्रयोगज्ञेन कर्तव्या नाटके सिद्धिमिच्छता ॥ १२५ ॥
एति भारतीये नाट्यशास्त्रे चित्राभिनयो नाम
पञ्चविंशोऽध्यायः ॥

Encoded by Padmakar Dadegaonkar dadegaonkar@yahoo.com

Natya Shastra Chapter 25

pdf was typeset on March 24, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

